

триватъ. Напише нѣщо на дѣската, вземе гжба послѣ и го изтрие. Пакъ пише нѣщо, пакъ го изтрие. Казвамъ: не е така! Отново напише, пакъ го изтрие. Не, слѣдъ като напише нѣщо, колкото и да е глупаво, трѣбва да го остави, вие ще познаете, дали е вѣрно то или не. Нѣмашъ право да изтривашъ нѣщо, до като не напишешъ друго. Нѣмашъ право да ядешъ въ нѣкоя гостилница, докато не си платишъ. Дали имашъ пари да си платишъ, или не, то е другъ въпросъ, но тури въ ума си мисльта, че ще платишъ на този гостилничаръ и то много добрѣ. Вие казвате: а, той е гостилничаръ, може и да не му се плати. Не, азъ трѣбва да си платя на всѣка цѣна. Представете си, че азъ съмъ една млада, 21 годишна мома, не опитна въ живота, която съмъ трѣгнала хубаво облѣчена, съ нова шапка, нова рокля, ходила съмъ на разходка и по едно врѣме искамъ да се отбия въ нѣкоя гостилница да си хапна. Влѣза вхтрѣ, нахраня се, но нѣмамъ пари да платя. Искамъ да отида дома си да взема пари, и въ тозъ моментъ ми идва една свещена идея, приближавамъ се при гостилничара и му казвамъ: Азъ нѣмамъ сега пари, ще отида дома си да взема, но за да ти покажа, че съмъ честна, ще те цѣлуна. Тѣй, както те цѣлувамъ, тѣй съмъ честна и ще ти платя“. Вие си казвате, като философи: а, млада мома! Да, но този гостилничаръ я разбира, той се зарадва и казва: „Много съмъ щастливъ, че посѣтихте гостилницата ми. Заповѣдайте и втори пхтъ“. Не взимайте този примѣръ въ лошъ смисълъ. Мога да випрѣдставя и обратния случай. Отива въ сжщата гостилница една